

»Ti nočeš več?«

»Ne. Davi sem se jokala, da še nisem ozdravljena, pa mi je rekla neka sestra: »Potolaži se, ljuba moja. Če ne ozdraviš, je to zato, ker te dobri Bog tako bolj ljubi. Izmed onih, ki ozdravijo in ki ne ozdravijo, vidiš, so neozdravljeni tisti, ki jih Bog najbolj ljubi.« Tako mi je rekla dvakrat. Od takrat pa ne prosim več, da bi bila ozdravljena. Hočem, da me dobri Bog najbolj ljubi.«

Mašnik se poslovi ginjenega srca in pravi sam-sebi: »Nikjer se ne slišijo tako vzvišene besede kot v Lurdu.«

Vi pa se učite od te srečne mlade bolnice, da se zadovoljite vselej s tem, kar je Bogu všeč, ko bi se vam tudi ne zdelo prijetno. (Paillettes d'or.)

Mraz.

Dedek, kdo je prišel
včeraj v našo vas?
„Po sneženi gazi
stari znanec mraz.“

Kje je teta burja
in kje mraz doma?
„Daleč za gorami,
čez devet voda.“

Dedek, kaj pa dela
neprijazni mož?
„On na okna suje
nam ledenih rož.“

Dedek moj, lepo-li
je v deželi tej?
„Ej, seveda ivje
tam visi raz vej.“

In hudobna burja,
ki čez vas drvi?
„Ta je mrazu sestra,
v plesu jo vrti.“

Tam ledene svečke,
sneg je leto in dan,
pa mrtvaške pesmi
poje črni vran.“

In če jaz bi k njima
na poljano šel?
„Mrazek hudomušni
bi te s sabo vzel.“

Dedek moj, kajneda,
me ne vzame mraz?
Rajši tu na gorkem
v koči sem pri vas.

Radoslav. B.

